

Polyporus megaloporus Pers. w rodzinie *Polyporaceae* s. str.

Polyporus megaloporus Pers. in the Family *Polyporaceae* s. str.

STANISŁAW DOMAŃSKI i ANNA ORLICZ

W trakcie badań nad nowym gatunkiem grzyba polyporoidalnego z Białowieży, *Poria albidofusca* Domań. (1966), stało się konieczne porównanie go z *Polyporus megaloporus* Pers. Owocniki obu tych grzybów są bowiem do siebie podobne i zachodziło podejrzenie, że mogą należeć do tego samego gatunku. Trzeba było więc zbadać ich budowę i przeprowadzić identyfikację ich kultur. Ponieważ nie dysponowaliśmy żadnym materiałem krajowym sprowadzono z Anglii i z Czechosłowacji owocniki i kultury *Polyporus megaloporus* i poddano je odpowiednim badaniom diagnostycznym. Szczegółowa analiza tego materiału dostarczyła nam szeregu danych z zakresu anatomii owocników i biologii grzybni w kulturze, dotychczas w literaturze nie znanych. W myśl zasad lansowanych obecnie w taksonomii grzybów wieloporowatych, elementy te mają decydujący wpływ na pozycję grzyba *P. megaloporus* w systemie.

Grzyb ten pospolity jest w Anglii, a zwłaszcza we Francji, gdzie czyni duże szkody w budynkach czy konstrukcjach mostowych rozkładając przede wszystkim drewno dębowe. Fakt wykształcania przez niego resupinowanych owocników na takim drewnie wpłynął prawdopodobnie na to, że grzyb już stosunkowo dawno znalazł się w rodzaju *Poria* Pers. ex S. F. Gray s. l. pod nazwą *Poria megalopora* (Pers.) Sacc. (1888) (Bourdot & Galzin, 1928: 685; Pilát 1941: 470). Obecnie jednak najczęściej trafia on do rodzaju *Phellinus* Quél., zapewne również ze względu na niektóre makroskopowe cechy owocników, a zwłaszcza ich trwałość (wieloletniość) oraz korkowato-zdrewniały i brunatny miąższ. Tak więc w Anglii znany jest on przeważnie jako *Phellinus cryptarum* P. Karst. (Cartwright & Findlay 1946: 203), podczas gdy Bondarcew (1953: 414) podaje go pod nazwą *Phellinus megaloporus* (Pers.) Bond. Tę ostatnią nazwę przejął od niego również Domański (1965: 228). Powyższa kombinacja nomenklatoryczna właściwie w sposób nie budzący wątpliwości przypisuje owocnikom grzyba *Polyporus megaloporus* pewne taksonomicznie ważne cechy strukturalno-anatomiczne właściwe rodzinie *Mucronoporaceae* lub *Hymenochaetaceae*, do których rodzaj

Phellinus jest dzisiaj zaliczany (np. Imazeki & Toki 1954, Kotlaba & Pouzar 1957, Donk 1964, Domański 1965). Najistotniejszymi z tych cech są mniej lub bardziej brunatny kolor strzępek w mięszu owocnika i w kulturze oraz zupełny brak na nich sprządek. Szczególnie ta ostatnia cecha różni w sposób najbardziej wyraźny grzyby obu tych rodzin od grzybów wieloporowatych z rodziny *Polyporaceae* charakteryzujących się również mniej lub bardziej brunatnym kolorem strzępek w mięszu owocnika (np. *Fomes* (Fr.) Kickx emend. Teixeira, *Gloeophyllum* P. Karst., *Phaeocoriolellus* Kotl. & Pouz. i in.). Te ostatnie jednak zawsze w owocniku mają sprządki na strzępkach generatywnych.

MATERIAŁY I METODY

Materiałem badanym były owocniki i kultury *P. megaloporus* (tab. 1). Owocniki i kultury badane były ogólnie znanymi metodami. Do określenia cech strzępek stosowane było również barwienie zwłaszcza błękitem bawełnianym, błękitem krezylowym i giemzą. Istotne cechy kultury przedstawiono za pomocą kodu gatunkowego zestawionego według zasad podanych przez Nobles (1965).

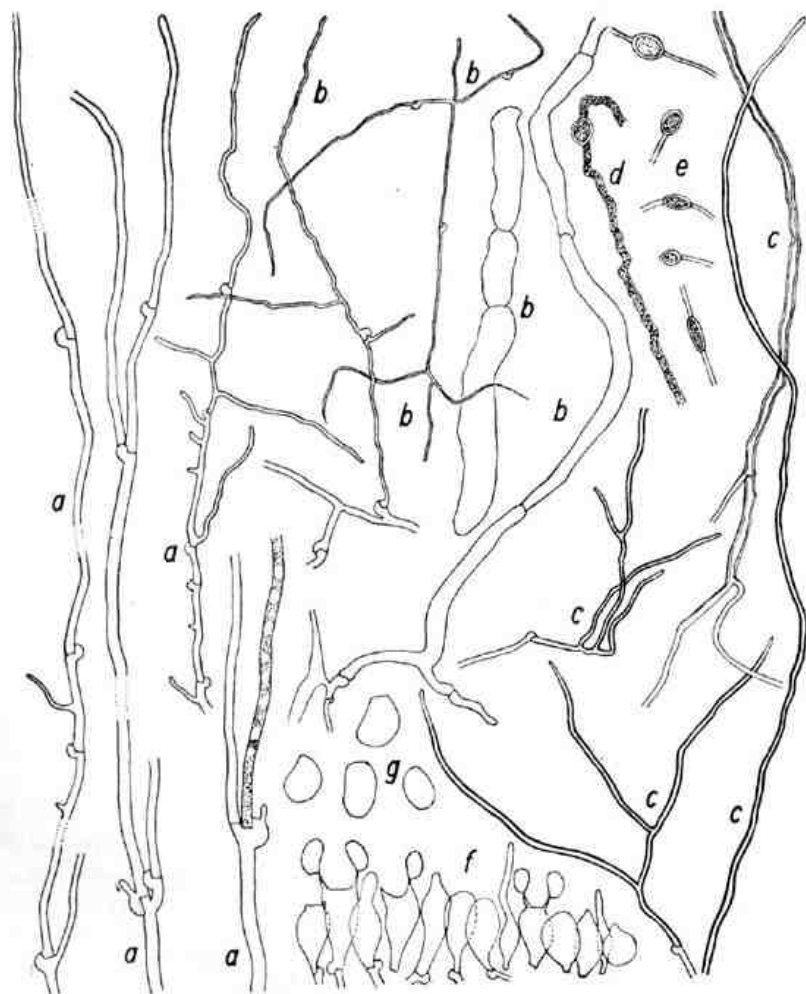
Kultura

Elementy budowy mikroskopowej grzybni w kulturze *Polyporus megaloporus* przedstawia rycina 1, a ogół cech obu zbadanych kultur następujący kod gatunkowy:

FPRL No. 178E: 2, 3, 8, 34, 37, 39, 44, 48, 53, 54, 60,

FPRL No. 178F: 2, 3, 34, 36, 38, 45, 53, 54,

czyli obie kultury dawały pozytywny wynik w próbie na pozakomórkową oksydazę (2); obie tworzyły strzępki cienkościenne ze sprządkami (o grubości 1—4 μ) (3) lub, zwłaszcza w grzybni substratowej, sporadycznie strzępki członowate o grubości 3,5—9 μ ; tylko kultura 178E wykazywała obecność grubościennych żółtobrunatnych strzępek włóknistych (o grubości 1—2,5 μ) (8); obie kultury tworzyły chlamydospory (34) o wymiarach 10—12,5 \times 3,5—7 μ ; grzybnia kultury 178F była niezmiennie biała o strzępkach bezbarwnych (36) i bezbarwnym spodzie (38), podczas gdy grzybnia kultury 178E zmieniła później barwę na żółtobrunatną (37) od chwili rozwinięcia się w niej żółtobrunatnych strzępek włóknistych, a jej spód zabarwiał się wtedy przynajmniej częściowo na brunatno (39); grzybnia kultury 178E pokryła powierzchnię pożywki w płytce o średnicy 10 cm w ciągu czterech tygodni (44), a grzybnia kultury 178F w ciągu pięciu tygodni (45); tylko w kulturze 178E tworzyły się owocniki (48); obie kultury posiadały nieprzyjemny zapach pomyj (53); obie pochodziły z drewna liściastego (54), gdzie wywoływały białą zgniliznę;

Ryc. 1. Elementy budowy mikroskopowej grzybni w kulturze *Polyporus megaloporus* Pers., FPRL No. 178 E

a — strzępki z rosnącego brzegu; b — strzępki z grzybni substratowej; c — grubościennie żółto-brunatne strzępki włókniste z grzybni powietrznej; d — brunatna cienkościenne strzępka z grzybni powietrznej z chlamydosporą; e — pięć chlamydospor; f — fragment hymenium z czterema podstawkami i dwoma cystydiołami; g — cztery zarodniki
a — e : 670 ×; f : 1070 ×; g : 1330 ×

Fig. 1. Microscopic structure of mycelium in culture of *Polyporus megaloporus* Pers., FPRL No. 178 E

a — hyphae from advancing zone; b — hyphae from submerged mycelium; c — thick-walled yellow-brownish fiber hyphae from aerial mycelium; d — thin-walled brown hypha with chlamydospore from aerial mycelium; e — five chlamydospores; f — fragment of hymenium with four basidia and two cystidioles; g — four spores
a — e : 670 ×; f : 1070 ×; g : 1330 ×

tylko w kulturze 178E, w której rozwinęły się owocniki, udało się stwierdzić typ seksualności. Jest on tetrapolarny (60), co wynika zresztą z ryciny 2.

Opis ten trzeba uzupełnić jeszcze tym, że powierzchnia kultury początkowo była albo pozbawiona zupełnie grzybni powietrznej, bezbarwna, równa i nieco błyszcząca (FPRL No. 178F) albo też pokryta tylko nie-

	A_1B_1		A_1B_2		A_2B_2		A_2B_1			
	1	2	8	3	7	4	5	9	6	10
1		-	-	-	-	+	+	+	-	-
2	-		-	-	-	+	+	+	-	-
8	-	-		-	-	+	+	+	-	-
3	-	-	-		-	-	-	-	+	+
7	-	-	-	-		-	-	-	+	+
4	+	+	+	-	-		-	-	-	-
5	+	+	+	-	-	-		-	-	-
9	+	+	+	-	-	-	-		-	-
6	-	-	-	+	+	-	-	-		-
10	-	-	-	+	+	-	-	-	-	

Ryc. 2. Wyniki łączenia w pary we wszystkich możliwych kombinacjach dziesięciu jednozarodnikowych grzybni *Polyporus megaloporus* Pers., FPRL No. 178 E; (+) oznacza obecność strzępek ze sprzążkami na linii spotkania się grzybni danej pary, (-) oznacza brak takich strzępek ze sprzążkami

Fig. 2. Results of pairings in all possible combinations of ten single-spore mycelia of *Polyporus megaloporus* Pers., FPRL No. 178 E; (+) denotes formation of hyphae with clamp-connections at all septa at the line of meeting of single-spore mycelia of given pair, and each (-) failure to form such hyphae

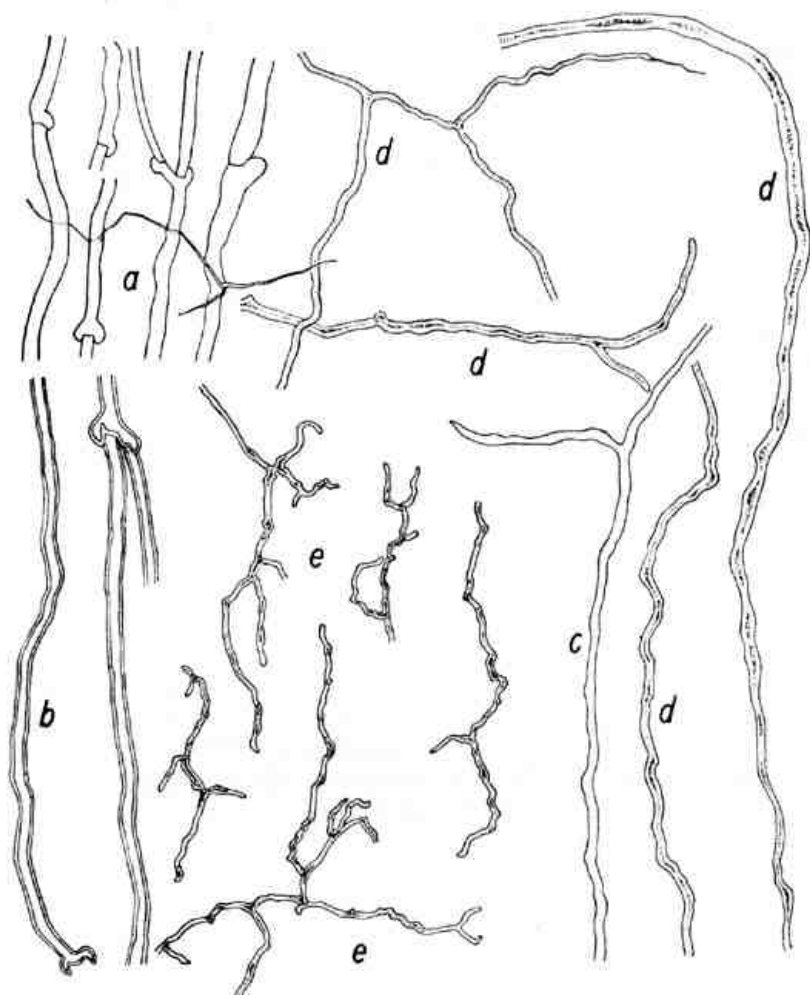
wielką kłaczkowato-filcowatą białawą grzybnią, która później (w kulturze FPRL No. 178E) stawała się ciemnordzawa i formowała się w nieregularne guzki i kopczyki, na których często rozwijały się niewielkie resupinatowe owocniki. W hymenium podstawki o wymiarach $6,5-15 \times 4-6,5 \mu$, a wśród nich cystydiole o wymiarach $13-15 \times 4-6,5 \mu$. Bazydiospory elipsoidalne, niekiedy ucięte na jednym końcu, $4,5-7 \times 3-3,5 \mu$, bezbarwne, w końcu żółtawe, nie amyloidalne.

Owocniki

Polyporus megaloporus jest gatunkiem trymitycznym (ryc. 3). W miąższu owocnika, w korpusie jak i w disepimentach, występują (1) strzępki generatywne, septowane ze sprzążkami, 2—6,5 μ grube, bezbarwne, w błękiecie bawełnianym, błękiecie krezyłowym i w giemzie — jasno do ciemnoniebieskich; (2) strzępki szkieletowe w postaci falistych włókien o grubości 1,5—4,5 μ , barwy oliwkowobrunatnej, nie zabarwiających się w błękiecie bawełnianym, a ciemnoniebieskich w błękiecie krezyłowym i w giemzie; (3) bezbarwne strzępki łącznikowe o grubości 0,5—1,5 μ , silnie powyginane i rozgałęzione, nie zabarwiające się zupełnie w błękiecie bawełnianym i w giemzie, a jasnoniebieskie w błękiecie krezyłowym.

Według zasad obowiązujących dzisiaj w taksonomii grzybów wieloporowatych już sama obecność sprzążek na strzępkach generatywnych wyklucza możliwość zaliczenia grzyba *Polyporus megaloporus* do rodzaju *Phellinus* w rodzinie *Mucronoporaceae* lub *Hymenochaetaceae*. Opisana wyżej budowa jego systemu strzępkowego w owocniku jest natomiast typowa dla grzybów z rodziny *Polyporaceae*. Oczywiście, że przy sztucznym układzie rodziny *Polyporaceae*, *P. megaloporus* może należeć w niej do zbiorczego sztucznego (bez typu) rodzaju *Poria* Pers. ex S. F. Gray s. l., do którego zalicza się dzisiaj wszystkie resupinatowe grzyby wieloporowate o nicustalonym lub trudnym do ustalenia pokrewieństwie do któregoś z naturalnych i uprawnionych do stosowania rodzajów. Tak postąpił na przykład Domański (1966), opisując wymieniony na wstępie tej pracy nowy resupinatywny grzyb wieloporowaty, *Poria albidofusca*, pod wielu względami podobny do *P. megaloporus*, ale nie identyczny z nim, na co wskazuje negatywny wynik próby wzajemnego zapładniania metodą łączenia w pary jednozarodnikowych grzybni tych dwóch grzybów (ryc. 4).

Naszym zdaniem jednak istnieją wszelkie dane ku temu, by w naturalnym układzie rodziny *Polyporaceae* zaliczyć *Polyporus megaloporus* do rodzaju *Fomes* (Fr.) Kickx emend. Teixeira (1958). Cechy tego grzyba odpowiadają dobrze cechom tego rodzaju podanym przez Teixeirę (1958: 173; 1962: 67). Grzyb formuje owocnik wieloletni o miąższu korkowato-zdrewniałym barwy mniej lub bardziej brunatnokasztanowatej, nigdy białej; strzępki generatywne ze sprzążkami, wykształcające dwa typy specyficznych odgałęzień bez sprzążek, o ścianach silnie zgrubiałych barwy mniej lub bardziej brunatnej (strzępki szkieletowe i łącznikowe); hymenium bez szczecinek i cystyd, o maczugowatych podstawkach; zarodniki bezbarwne, gładkie, cienkościenne, nieamyloidalne. Teixeira (1962) zaliczył do tak zdefiniowanego rodzaju *Fomes* trzy następujące gatunki: *Fomes fomentarius* (L. ex Fr.) Kickx (jako typ), *Fomes fasciatus* (Swartz

Ryc. 3. Elementy budowy mikroskopowej owocnika *Polyporus megaloporus* Pers.,
HMIPS No. 4966

a — cienkościenne i *b* — nieco grubościennie strzępki generatywne ze sprzążkami; *c* — cienkościenne strzępka bez sprzążek; *d* — grubościennie lub pełne strzępki szkieletowe; *e* — grubościennie lub pełne strzępki łącznikowe (670 ×)

Fig. 3. Microscopic structures from carpophore of *Polyporus megaloporus* Pers.,
HMIPS No. 4966

a — thin-walled and *b* — thick-walled generative hyphae with clamp-connections; *c* — thin-walled hypha without clamp-connections; *d* — skeletal hyphae and *e* — binding hyphae mostly with completely thickened walls (670 ×)

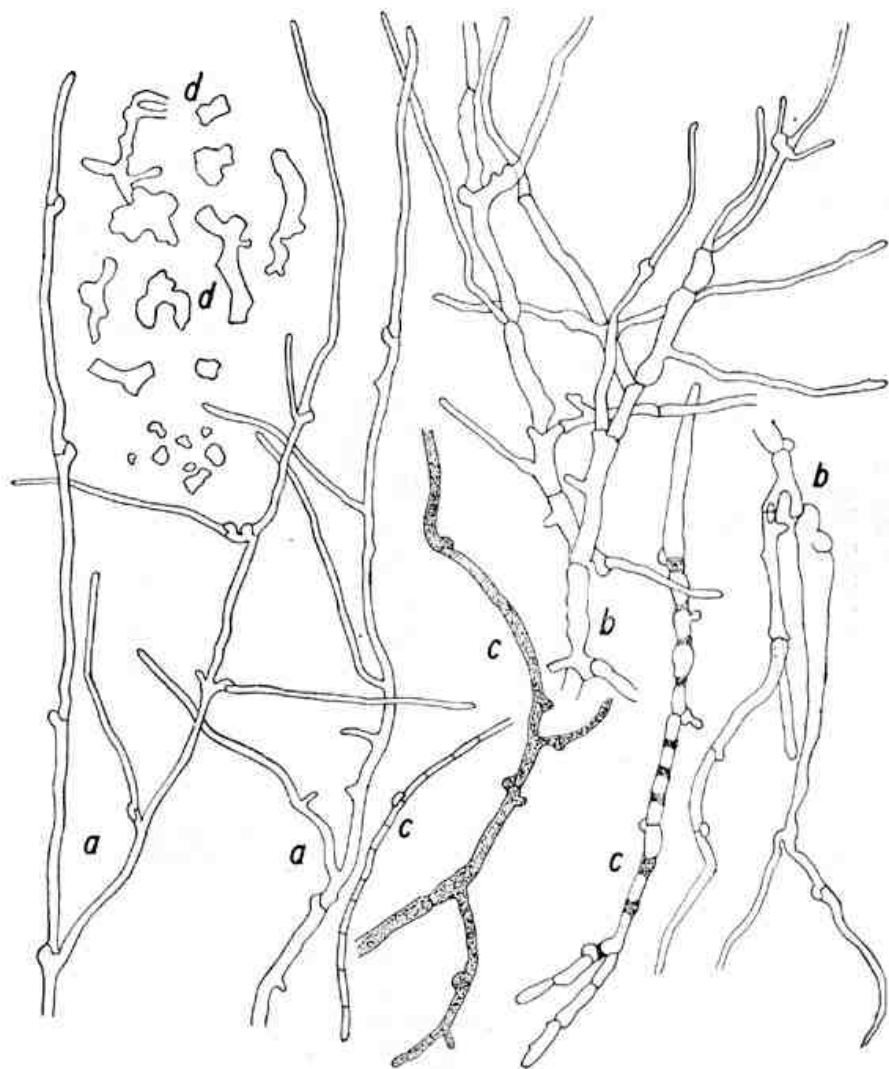
ex Fr.) Cooke [= *Fomes marmoratus* (Berk. & Curt.) Cooke] oraz *Fomes hemitephrus* (Berk.) Cooke, wszystkie o owocnikach konsolowatych i siedzących, pokrytych wyraźną skórką. Nie wykluczył on jednak zaliczenia do tego rodzaju również gatunków o owocnikach resupinatowych. *Polyporus megaloporus* nie odbiega od rodzaju *Fomes* również typem zgnilizny. Podobnie jak wymienione wyżej trzy gatunki grzybów rozkłada on bardzo intensywnie drewno drzew liściastych, wywołując zgniliznę typu białego,

		<i>P. megaloporus</i> FPRL No. 178 E						<i>P. megaloporus</i> FPRL No. 178 E			
		1	3	4	6			1	3	4	6
<i>P. albidofusca</i> HMIPS No. 4509	3	—	—	—	—	<i>P. albidofusca</i> HMIPS No. 4561 <th>1</th> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td>	1	—	—	—	—
	4	—	—	—	—		5	—	—	—	—
	6	—	—	—	—		8	—	—	—	—
	19	—	—	—	—		9	—	—	—	—

Ryc. 4. Wyniki łączenia w pary we wszystkich możliwych kombinacjach jednozarodnikowych grzybni *Polyporus megaloporus* Pers., FPRL No. 178 E, i *Poria albidofusca* Domań., HMIPS No. 4509 i HMIPS No. 4561, z Białowieży. Oznaczenia jak na ryc. 2

Fig. 4. Results of pairings in all possible combinations of single-spore mycelia of *Polyporus megaloporus* Pers., FPRL No. 178 E, and *Poria albidofusca* Domań., HMIPS No. 4509 and HMIPS No. 4561, from Białowieża. Notations as in Fig. 2

a konsystencją i kolorem miąższu czerniejącego w roztworze KOH najbardziej przypomina może owocniki *F. fomentarius*. Również kod gatunkowy jego kultury w zasadniczych swych elementach nie odbiega od kodu kultury *Fomes fomentarius* podanego przez Nobles (1965: 1101): 2, 3, 8, 10, 32, 37, 38, 39, 42—44, 54, oraz kodu gatunkowego ustalonego w naszych badaniach nad dwoma kulturami *F. fomentarius* HMIPS No. 2583 (z drewna *Alnus* przy owocniku, Białowieża, 11.V.1963 leg. S. Domański) i HMIPS No. 4988 (z zarodników z owocnika na kłodzie *Tilia*, Białowieża, 10.VI.1966 leg. S. Domański et A. Orlicz): 2, 3, 8, 10, 32, 37, 39, 44, 54, 60. Najbardziej istotną dla ustalenia pokrewieństwa jest tu zgodność pierwszego i ostatniego elementu kodu, a mianowicie pozytywny wynik, jaki otrzymano dla kultur *P. megaloporus* i *F. fomentarius* w próbie na pozakomórkową oksydazę (2) oraz heterotaliczny tetrapolarny

Ryc. 5. Elementy budowy mikroskopowej grzybni w kulturze *Fomes fomentarius* (L. ex Fr.) Kickx, HMIPS No. 2583 z Białowieży

a — cienkościennie strzępki ze sprzążkami z rosnącego brzegu oraz b — z centrum kultury; c — żółtawe strzępki cienkościennie z grzybni substratowej; d — nieregularne komórki tworzące silnie zwartą pseudoparenchymatyczną warstwę na powierzchni kultury (670 ×)

Fig. 5. Microscopic structure of mycelium in culture of *Fomes fomentarius* (L. ex Fr.). Kickx, HMIPS No. 2583 from Białowieża

a — thin-walled hyphae with clamp-connections from advancing zone and b — from the older part of culture; c — yellowish thin-walled hyphae from submerged mycelium; d — irregular cells closely packed to form a pseudoparenchymatous layer at the culture surface (670 ×)

Domań. & Orlicz, comb. nov. [basonium: *Polyporus megaloporus* Pers., Myc. Eur. 2: 88, 1825].

Autorzy pragną wyrazić serdeczne podziękowanie dr. K. Pirożyńskiemu i dr. D. A. Reidowi z Commonwealth Mycological Institute w Kew, w Anglii za łaskawe przysłanie owocników, a Dyrektorowi Forest Products Research Laboratory, Princes Risborough, Aylesbury w Anglii za łaskawe przesłanie kultur *Fomes megaloporus*.

Zakład Fitopatologii Leśnej
Wyższej Szkoły Rolniczej
Kraków, ul. Św. Marka 37.

SUMMARY

While investigating the new polyporoid species, *Poria albidofusca* Domań., from Białowieża, Domański found that its fruiting bodies resemble in many respects those of *Polyporus megaloporus* Pers. [= *Poria megalopora* (Pers.) Sacc.]. The authors obtained fruiting bodies and cultures from England (table 1) and on this basis they established two species codes for two cultures of *P. megaloporus* according to the principles given by Nobles (1965):

FPRL No. 178E: 2, 3, 8, 34, 37, 39, 44, 48, 53, 54, 60.

FPRL No. 17E: 2, 3, 8, 43, 37, 39, 44, 48, 53, 54, 60.

Thus both cultures gave a positive reaction in the test for extracellular oxidase, both consisted of thin-walled hyphae with clamps 1–4 μ thick or, particularly in the submerged mycelium, sporadically of several-membered hyphae 3.5–9 μ thick. Only culture 178E formed thick-walled yellowish-brown fiber hyphae 1–2.5 μ thick. Both cultures formed chlamydospores of 10–12.5 \times 3.5–7 μ dimensions. The mycelium of culture 178F was always white with hyaline hyphae and reverse unchanged in color, but the mycelium of culture 178E later changed its colour to yellowish-brown and the reverse then partly turned brown. Both cultures had an unpleasant smell of dishwater. Fruiting bodies formed within six weeks only in culture 178E with basidia and cystidioles measuring 6.5–15 \times 4–6.5 μ and 13–15 \times 2–4 μ , respectively. The basidiospores were ellipsoidal sometimes truncate, 4.5–7 \times 3–3.5 μ , hyaline, and yellowish at the end, not amyloid. From these spores single-spore cultures were obtained and it was established by pairing that the fungus is heterothallic and tetrapolar similarly as *Poria albidofusca*.

Interfertility tests between the single-spore cultures of both these species gave, however, negative results (fig. 4). Thus the two species are not identical.

The authors also investigated the microstructure of the fruiting bodies and found that in all the parts of the fruiting body of *P. megaloporus*, the hyphal system is trimitic and consists of: (1) hyaline thin-walled or somewhat thicker-walled, 2–6.5 μ thick generative hyphae with clamps, staining blue in cotton blue, cresyl blue and Giemsa; (2) skeletal fiber hyphae 1.5–4.5 μ thick olive-brown not staining in cotton blue and staining dark blue in cresyl blue and Giemsa; (3) hyaline binding hyphae 0.5–1.5 μ thick, strongly bent and branched, not staining in cotton blue and Giemsa and taking a light blue colour in cresyl blue.

The presence of clamps on the generative hyphae in the fruiting body precludes — according to the authors — the classification of *Polyporus megaloporus* to the genus *Phellinus* Quél. in the family *Mucronoporaceae* or *Hymenochaetaceae*. The

fungus has all the traits of *Polyporaceae* s. str. In the artificial taxonomic system of this family, it can of course belong to the artificial genus *Poria* Pers. ex S. F. Gray s. l. under the name *Poria megalopora* (Pers.) Sacc. (1888). However, in the natural phylogenetic system of the *Polyporaceae* s. str., *Polyporus megaloporus* has all the requisite traits to be classified to the genus *Fomes* (Fr.) Kickx emend. Teixeira (1958). It develops a perennial fruiting body with corky-woody context of a lighter or darker brown, never white. The generative hyphae with clamps form two types of special thick-walled and solid ramifications without clamps (skeletal and binding hyphae) light or olive-brown under the microscope. Hymenium without setae or cystidia with clavate basidia; spores hyaline, smooth, thin-walled, not amyloid. The context turns dark in KOH solution similarly as in the type species *Fomes fomentarius* (L. ex Fr.) Kickx. The authors compared also the cultures of *Polyporus megaloporus* and *Fomes fomentarius* (HMIPS No. 2583 from wood of *Alnus* at Białowieża and HMIPS No. 4988 from spores from carpophore on *Tilia* at Białowieża) and found they were analogous in their taxonomically important characters. The species code of two cultures of *Fomes fomentarius* studied by the authors was as follows: 2, 3, 8, 10, 32, 37, 39, 44, 54, 60. And so both fungi give the positive results in tests for extracellular oxidase, both are tetrapolar and both cause the white rot also. The authors observed also a certain resemblance of the morphology of the thin-walled hyphae from the advancing zone in the cultures of these fungi. In view of the foregoing, they propose to include this fungus into the genus *Fomes* (Fr.) Kickx emend. Teixeira (1958) in the following nomenclatoric combination: *Fomes megaloporus* (Pers.) Domań. and Orlicz, comb. nov. [basionym: *Polyporus megaloporus* Pers. Myc. Eur. 2:88, 1825].

The authors are deeply indebted to Dr. K. Pirożyński and Dr. D. A. Reid of the Commonwealth Mycological Institute (G. B.) for kindly sending the fruiting bodies and to the Director of the Forest Products Research Laboratory, Princes Risborough, Aylesbury (G. B.) for kindly supplying cultures of *Polyporus megaloporus*.

Research Institute of Forest Pathology
College of Agriculture, Kraków, Poland.

LITERATURA

- Boidin J. et de Pomeys M., 1961, Hétérobasidiomycètes saprophytes et Homobasidiomycètes résupinés. IX. De l'utilisation des critères d'interfertilité et de polarité pour la reconnaissance objective des limites spécifiques et des affinités, Bull. Soc. Mycol. Fr., 77 (3):237—261.
- Bondarcew A. S., 1953, Trutowyje grzyby ewropejskoj czasti SSSR i Kawkaza, Moskwa—Leningrad.
- Bourdot H. & Galzin A., 1928, Hyménomycètes de France, Sceaux.
- Cartwright K. S. G. and Findlay W. P. K., 1946, Decay of Timber and its prevention, London.
- Domański S., 1965, Grzyby (Fungi) II. Zagwiowate (*Polyporaceae*) I, Szczecińiakowate (*Mucronoporaceae*) I, Warszawa.
- Domański S., 1966, Grzyby zasiedlające drewno w Puszczy Białowieskiej. IV. *Poria albidofusca*, sp. nov. i jej rozpoznanie, Acta Soc. Bot. Pol., 35:473—486.

- Donk M. A., 1964, A Conspectus of the Families of *Aphylophorales*, *Persoonia* 3 (2):199—324.
- Nobles M. K., 1965, Identification of cultures of wood-inhabiting *Hymenomyces*, *Can. Journ. Bot.*, 43:1097—1139.
- Pilát A., 1936—1942, *Polyporaceae* I et II [in] *Atlas des Champignons de l'Europe*, Tome 3, Praha.
- Teixeira A. R., 1953, Tipificação do gênero *Fomes* (Fries) Kickx, *Arqu. Bot. Est. S. Paulo*, 3 (4):165—174.
- Teixeira A. R., 1962, Microestructuras do Basidiocarpo e sistemática do gênero *Fomes* (Fries) Kickx, *Rickia* 1:13—93.

ADDENDUM

Po oddaniu do druku niniejszej pracy H. Jahn („Die resupinaten *Phellinus*-Arten in Mitteleuropa mit Hinweisen auf die resupinaten *Inonotus*-Arten und *Poria expansa* (Desm.) (= *Polyporus megaloporus* Pers.)” — *Westf. Pilzbr.* VI(3—6): 37—108, Abb. 1—61, 1966(67) opisał badany przez nas grzyb pod nazwą *Poria expansa* (Desm.) H. Jahn; według jego badań epitet gatunkowy *expansus* Desm. (1823) ma priorytet przed epitetem *megaloporus* Pers. (1825). Wobec powyższego po proponowanym przez nas przeniesieniu tego gatunku do rodzaju *Fomes* (Fr.) Fr. emend. Teix. nowa kombinacja nomenklatoryczna przyjmie postać: *Fomes expansus* (Desm.) Domań. & Orlicz comb. nov. (basionym: *Boletus expansus* Desm., „*Cat. des Pl. omises*”: 18. 1823).

After the present paper had been submitted for publication H. Jahn described this fungus under the name of *Poria expansa* (Desm.) H. Jahn („Die resupinaten *Phellinus*-Arten in Mitteleuropa mit Hinweisen auf die resupinaten *Inonotus*-Arten und *Poria expansa* (Desm.) (= *Polyporus megaloporus* Pers.” — *Westf. Pilzbr.* VI(3—6): 37—108, Abb. 1—61, 1966(67), for in his opinion the epithet „*expansus* Desm.” (1823) has priority before of „*megaloporus* Pers.” (1825). Therefore after our proposition to transfer this species to genus *Fomes* (Fr.) Fr. emend. Teix., the new nomenclatoric combination is as follows: *Fomes expansus* (Desm.) Domań. & Orlicz comb. nov. (basionym: *Boletus expansus* Desm., „*Cat. des Pl. omises*”: 18. 1823).